

Ikt. sz.: KSB/17-1/2013.

KSB-11/2013. sz. ülés
(KSB-98/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális és sajtóbizottságának**
2013. április 15-én, hétfőn, 10 óra 07 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	<i>3</i>
<i>Az ülés résztvevői</i>	<i>4</i>
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	<i>5</i>
<i>Az Országgyűlés Kulturális és sajtóbizottsága ellenőrző albizottsága elnökének megválasztása</i>	<i>5</i>
<i>Szavazás ellenőrző albizottsági elnöki tisztség betöltéséről</i>	<i>8</i>
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita</i>	
<i>A turáni rokon népek napjáról szóló határozati javaslat (H/10346. szám)</i>	<i>8</i>
<i>Vona Gábor (Jobbik) szóbeli kiegészítése</i>	<i>9</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>12</i>
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről</i>	<i>13</i>
<i>Egyebek</i>	<i>13</i>

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
A turáni rokon népek napjáról szóló határozati javaslat (H/10346. szám)
(Vona Gábor, Hegedűs Tamás és Gyöngyösi Márton (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Kijelölt bizottságként)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **L. Simon László** (Fidesz), a bizottság elnöke

Gulyás Dénes (Fidesz)
Dr. Gyimesi Endre (Fidesz)
Kiss Attila (Fidesz)
Lukács László (Fidesz)
Németh Zoltán (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz)
Karvalics Ottó (KDNP)
Dr. Hiller István (MSZP)
Mandur László (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)
Pörzse Sándor (Jobbik)
Dr. Vitányi Iván (független)

Helyettesítési megbízást adott

Pálffy István (KDNP) Kiss Attilának (Fidesz)
Gyutai Csaba (Fidesz) Szabó Csabának (Fidesz)
Dr. Kupper András (Fidesz) Lukács Lászlónak (Fidesz)
Gulyás Dénes (Fidesz) távozása után L. Simon Lászlónak (Fidesz)
Menczer Erzsébet (Fidesz) Karvalics Ottónak (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Vona Gábor országgyűlési képviselő (Jobbik)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 07 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Mindenkit tisztelettel és szeretettel köszöntök a Kulturális és sajtóbizottság 2013. április 15-ei ülésén! Tisztelt Képviselőtársaim! Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Köszöntöm képviselőtársaimat, vendégeinket, a sajtó munkatársait! Az előzetesen kiküldött napirendi sort mindenki megismerhette. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e valakinek napirend-kiegészítő javaslata. Novák képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Ismét javasolni szeretném, amit már hetek, talán már hónapok óta javaslok, hogy – az Országgyűlésről szóló törvény rendelkezéseit betartva – legyen egy ellenőrző albizottsága a Kulturális és sajtóbizottságnak, amelynek bár formálisan van albizottsága, elnöke azonban az LMP-frakció megszűnése, tehát már hónapok óta nincsen, tulajdonképpen több mint két hónapja betöltetlen ez a hely, és azt megelőzően is hagyott némi kívánnivalót maga után annak működése vagy akár önmagában a gyakorisága. Már többször kaptam ígéretet elnök úrtól arra vonatkozóan, hogy ezt napirendre fogják tűzni, de azt javaslom, hogy ezt ne halogassuk tovább.

ELNÖK: Elfogadom, képviselő úr. Napirendre tűzzük ma. Megfelel?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Igen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Szavazzunk! Aki Novák képviselő úr napirend-módosító javaslatával egyetért, az kérem, kézfeltartással jelezze! (Szavazás.) Köszönöm. Megállapítom, hogy egyhangú szavazással támogattuk. Javaslom, hogy 1. napirendi pontnak vegyük fel; így az 1. napirendi pontunk másodikra változik, az „egyebek” pedig a harmadikká.

Képviselőtársaim, akkor ezzel a kiegészítéssel egyetemben kérem, hogy szavazzunk a napirendi sorról! Aki az ilyen módon kiegészített napirenddel egyetért, az kérem, kézfeltartással jelezze! (Szavazás.) Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangú szavazással elfogadta a napirendet.

Az Országgyűlés Kulturális és sajtóbizottsága ellenőrző albizottsága elnökének megválasztása

Az 1. napirendi pont az Országgyűlés Kulturális és sajtóbizottsága ellenőrző albizottságának elnöki pozíciójára jelölés, illetve elnökválasztás. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kinek van személyi javaslata. Pörzse képviselő úrnak adom meg először a szót. Parancsoljon!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Novák képviselő urat javaslom.

ELNÖK: Köszönöm. Más javaslat? Hiller képviselő úr jelentkezett.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Elnök úr, Mandur képviselő urat javaslom.

ELNÖK: Köszönöm. Képviselőtársaimat tájékoztatnom kell arról, hogy a vizsgáló albizottságnak csak ellenzéki elnöke lehet a Házzsabály szerint. További személyi javaslat? (Nincs jelzés.) Megkérdezem a jelölteket, hogy vállalják-e a jelöltséget. Novák képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm. Hozzá is szólnék.

ELNÖK: Először kérem, hogy válaszoljon a kérdésre. Vállalja? (*Novák Előd: Vállalom.*) Köszönöm. Rendben van. Mandur képviselő úr?

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, én is; viszont nem szólnék hozzá.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor mielőtt szavazunk, ezek szerint Novák képviselő úr hozzá szeretne szólni. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Túl azon, hogy vállalom, szeretném ambíciómát egy kicsit önök előtt is bemutatni. Korábban már voltam elnöke ennek a bizottságnak, és akkor is fontosnak tartottam, hogy a bizottság hatáskörébe tartozó törvények végrehajtását, társadalmi és gazdasági hatását figyelemmel kísérő albizottság működjön, és hogy annak tagja legyek; Mandur képviselőtársunk akkor nem tartotta szükségesnek még az egyszerű tagságot sem.

Azt gondolom, hogy a Jobbik számtalan alkalommal hívta fel a figyelmet arra, hogy jelenleg sajnos súlyos törvénysértések vannak, hiszen a bizottság hatáskörébe pontosan ez tartozik, hogy figyeljük, hogy ennek végrehajtása megtörténik-e. Számos alkalommal az Országgyűlés vitáin – főleg a médiahatóság éves beszámolóinak vitáin – felhívtuk a figyelmet arra, hogy a törvények végrehajtásával kapcsolatban milyen súlyos anomáliák vannak. Mindezek alapján és a korábbi elnöki megbízatásom alapján kérem azt a felhatalmazást, hogy ezt a tevékenységet folytathassuk.

Számomra nagyon fájó volt, hogy a kormánypárti képviselők szavazatával, erőből leváltottak. Azt gondolom, hogy ilyenre még nem is volt példa – legalábbis ebben a ciklusban biztosan nem –, hogy valakit leváltanak, végül is politikai okok miatt, mert azt mondják, hogy nem lehet vele együtt dolgozni. Ennek lényegében annyi volt az elsődleges oka, hogy nem voltam hajlandó plenáris ülésnapra összehívni az üléseket, ami nyilvánvalóan érdeksérelmet okozott, különösen azoknál, akik polgármesteri és egyéb tisztséget töltenek be.

Tartottam és a jövőben is tartani kívánom azonban magamat ahhoz – nem árulok zsákhamacskát –, hogy a Kövér László házelnök úr által kiosztott, a tavaszi ülésszakra vonatkozó ütemtervéhez kapcsolódva a bizottsági napnak megjelölt szerdai-csütörtöki napokra szeretném ebben az esetben a bizottsági üléseket összehívni, tehát nem tudok elfogadni olyan javaslatot, ami arra vonatkozik, hogy plenáris ülésnapokon, a plenáris munkát zavarva ülésezzen. Ilyen szempontból nem árulok tehát zsákhamacskát: elárulom, hogy ha ez probléma azok számára, akik esetenként második, harmadik főállásukat is be kívánják tölteni, azok nem azt mondom, hogy ne szavazzanak rám, hanem azt mondom, hogy szerintem akkor mondjanak le az albizottsági tagságukról, hiszen nem kötelező ezt a munkát vállalni. Aki azonban vállalja, az azt javaslom, hogy tegyen eleget a Házsabályban biztosított kötelezettségnek, ami a részvételi kötelezettséget jelenti, amit láthattunk a korábbiakban, hogy sajnos sokan nem teljesítettek. Azt gondolom, hogy nagyon korrekten anno le is mondtak azok a kormánypárti képviselők – bár többszöri felszólításomra és többszöri határozatképtelen ülés után, de végül is lemondtak –, és egyébként utána nagyon kitűnően tudott működni ez a bizottság, igaz, csak ellenzéki tagokkal. A lényeg az, hogy – akár egyhangúlag – határozatot is elfogadtunk, amelyet például Hiller István képviselő úr és Karácsony Gergely is megszavazott, amelyben megállapítottuk azokat a durva törvénysértéseket, amelyek például a média kiegyensúlyozatlan működésére vonatkoznak. Ezzel kapcsolatban javaslatot is megfogalmaztunk, és azt egyhangúlag elfogadtunk.

Azt gondolom, hogy elnöki tevékenységemre és kompromisszumkészségemre is talán a legnagyobb garancia az *(Az elnök az asztalra borulva nevet.)*, hogy – szinte mondhatnám – példátlan együttműködés jellemezte az albizottságot azon az egyetlen ülésen, amikor határozatképes ülést össze lehetett hívni, tudvalevőleg, miután lemondtak a kormánypárti képviselők.

ELNÖK: Nehéz az elnökök élete, látja, Novák képviselő úr?; nehéz.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nehéz, de azt gondolom, hogy megbirkóztam ezzel a nagy feladattal, hiszen miután távoztak a bizottságból azok, akik nem voltak hajlandók a házelnök által is meghirdetett bizottsági ülésnapokon bizottsági munkát végezni, tudunk dolgozni, tehát azt gondolom, hogy a jövőben is erre számíthatnak. Ellenben aki nem szeretne olyan sűrűn ülésezni, nem szeretne az Alföldi Róbert nevével fémjelzett botrányokkal, vagy akár a Such György nevével fémjelzett több százmillió forintos botrányok kivizsgálásával foglalkozni, az természetesen ne szavazzon rám. Én azt ígérem ugyanis, hogy ez a bizottság aktívan ülésezni fog, nemcsak tessék-lássék egyeztetéseket fog folytatni akár szakmai szervezetek, érdekképviselők bevonásával, hanem a kényes kérdéseket nem a szőnyeg alá söpörve fog dolgozni. Emlékezzenek csak a korábbi napirendi javaslataimra, amelyeket önök sok esetben leszavazni sem voltak hajlandók, el sem jöttek az ülésre, pedig módosító javaslattal lehet élni. Azt gondolom, hogy a napirendet mindenképp a kormánytöbbség fogja meghatározni a jövőben is, ilyen értelemben tehát nem nagyon kell tartaniuk attól, hogy akár az önök számára ilyen kellemetlen ügyek itt napirendre kerülhetnek, hiszen le lehet szavazni.

Amit tudok ígérni, hogy ennek az albizottságnak – ahogy korábban is, úgy a jövőben is – a motorja leszek elnökké való visszaválasztásom esetén, és számos olyan napirendi javaslatot fogok a figyelmükbe ajánlani, és eleve üléseket összehívni, amire sokszor nem volt példa. Olyan komoly ügyek voltak terítéken, mint akár az internetcenzúra, és megnézzhetik a korábbi napirendi javaslatokat, hogy hány és hány téma volt az előadó-művészeti törvény végrehajtásának tükrében, akár a Nemzeti Színház körüli botrányok, de bizony azt gondolom, hogy a médiatörvény végrehajtását is ennek az albizottságnak kellene ellenőriznie, és nem például az Európai Bizottságnak. Hagyjuk most már azt, hogy külföldről mondják meg, hogy melyik törvény működik és melyik nem; itt az ideje annak, hogy a magyar embereket képviselve mi magunk vizsgáljuk a törvények végrehajtását.

A Hárszabály szerint egy törvényjavaslatnál indokolásként, annak részeként be kellene nyújtani a becsült társadalmi, gazdasági hatásokat is. Ezzel nagyon ritkán találkozunk bármilyen törvényjavaslat indokolásakor, ezért különösen fontos volna – ha úgy is érezzük néha, hogy már eső után köpönyeg, de még mindig jobb később, mint soha –, hogy utólag vizsgáljuk meg ezeknek a társadalmi, gazdasági hatásait. Pont ez szerepel az albizottságunk nevében is, amit már elfogadott a bizottság, tehát azt kérem, hogy a korábbi munkámat folytathassam. Őfelsége ellenzéke, az MSZP a tárgykörünkbe tartozó médiában is háromszor, négyszer akkora lehetőséghez jut a csak fideszes tagokból álló Médiatanács kimutatásai szerint, és ez nem egy szubjektív érzés, hanem egy önök által mindenképp objektívnek elfogadható mérés.

Ezért kérem, hogy ha már az MSZP ott meg is kapja az öt megillető, a Jobbikhoz képest háromszor-négyszer akkora médiabeli szereplési lehetőséget, akkor azt kérem, hogy az egyéb törvénysértéseket viszont, ami egyébként sem annyira őket érinti, mint elsősorban a nemzeti ellenzéket, a kiegyensúlyozottság problematikáját is és sok minden mást, amit egyébként korábban is megjelöltem, napirendre tűzhessek, természetesen napirendi javaslatként. Ehhez kérem az önök felhatalmazását és hozzájárulását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Novák képviselő úr hosszabb kortesbeszédét ön maga mellett annak tudom be *(Novák Előd: Programbeszéd.)*, hogy jelen van a teremben az önök pártjának elnöke és egyben frakcióvezetője is, és Vona képviselő úrnak nyilvánvalóan hallania kellett, hogy ő itt milyen oroszlánként szokott küzdeni ebben a bizottságban, úgyhogy ezt akceptáltuk, köszönjük. *(Novák Előd hozzászólásra jelentkezik.)*

Szavazzunk! *(Novák Előd: Hozzászólnék, elnök úr. – Derűltség a kormánypárti oldalon.)* Képviselő úr, nem tudom megadni a szót, mert szavazunk. *(Novák Előd: De magának nem adhatta volna meg a szót a Házszabály szerint; nem kommentálhatja a felszólalását.)* Jó, de ön most megint beszél, miközben nem adtam szót. *(Novák Előd: Ne zárja le a vitát, még hozzá szeretnék szólni! Nincs időkeret.)* De képviselő úr, én nem adtam meg önnek a szót *(Novák Előd: Ez a probléma; pont ez a probléma.)*, és maga már megint az ülésvezetést minősíti. Szavazunk. *(Novák Előd: Így van; minősítem, mert törvénysértő.)* Képviselő úr, majd akkor... *(Novák Előd: Jelentkeztem; nem látja?)* De későn, mert én már mondtam, hogy szavazunk. *(Novák Előd: Nem mondta. Nem mondta! Előtte jelentkeztem. Elnök úr, ne hazudjon! Ez a jegyzőkönyvben is benne van.)* Benne; mindent rögzítenek, hogy mikor és hányszor jelentkezik.

Szavazzunk! Aki támogatja ez után a kiváló kortesbeszéd után *(Novák Előd: Nem kortesbeszéd volt, hanem programbeszéd. A jelöltek be szoktak mutatkozni, már akinek van programja, elnök úr.)* Képviselő Úr...! *(Novák Előd: Ne minősítse a felszólalásomat, arra kérem; legalább ettől tartózkodjon. Jó?)* „Programbeszéd” – Ön ezt mondta? Akkor én is ezt mondom. Az ön kiváló programbeszéde után engedje meg, hogy szavazzunk! Külön-külön szavazunk a két jelölről.

Szavazás ellenőrző albizottsági elnöki tisztség betöltéséről

Aki támogatja Novák képviselő úr albizottsági elnökké választását, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Kettő. Ellene? *(Szavazás.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* Négy. Megállapítom, hogy 2 igen szavazattal, 10 ellenszavazattal és 4 tartózkodással Novák képviselő urat nem választottuk meg albizottsági elnöknek.

Most szavazzunk a másik jelölről, Mandur képviselő úrról! Kérdezem, hogy ki támogatja a képviselő úr albizottsági elnökké választását. *(Szavazás.)* Ellene? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy 14 igen szavazattal és 2 ellenszavazattal az ellenőrző albizottság elnökévé megválasztottuk Mandur képviselő urat. Képviselő úrnak az albizottsági munkához sok sikert kívánok! A napirendi pontot lezárom. *(Gulyás Dénes távozik az ülésteremből.)*

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita A turáni rokon népek napjáról szóló határozati javaslat (H/10346. szám)

A 2. napirendi pont: döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita, a turáni rokon népek napjáról szóló, H/10346. számon benyújtott határozati javaslat, Vona Gábor, Hegedűs Tamás és Gyöngyösi Márton jobbikos képviselők önálló indítványa.

Tisztelettel köszöntöm az előterjesztők nevében a teremben megjelent Vona képviselő urat és Gyöngyösi képviselő urat! *(A hátsó sorokban ülő Gyöngyösi Mártonhoz:)* Gyöngyösi képviselő úr nem akar kiülni az asztalhoz? *(Megtörténik.)* Köszönöm.

Képviselőtársaim! A képviselői önálló indítvánnyal megismerkedhettek, hiszen már hetekkel ezelőtt benyújtották képviselőtársaim. Megkérdezem az előterjesztőket, hogy kívánják-e szóban kiegészíteni az előterjesztést. Megadom a szót Vona képviselő úrnak.

Vona Gábor (Jobbik) szóbeli kiegészítése

VONA GÁBOR országgyűlési képviselő (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagyon sok szeretettel köszöntöm önöket, és köszönöm szépen a lehetőséget, hogy végre beszélhetünk erről a határozati javaslatról itt, a bizottság ülésén. Az 1. napirendi pontba belekerültem, mint Pilátus a credóba, de szeretném megnyugtatni önöket, hogy remélhetőleg ez egy sokkal inkább a közös pontokat kereső napirendi pont lesz. Nemrégiben volt ugyanis egy finnugor rokonsággal kapcsolatos parlamenti vitánk, amely – mondhatom úgy – évszázados ellentéteket, tudományos, politikai és érzelmi vitákat elevenített fel és kavart fel újra, de mégis azt gondolom, hogy ennek a parlamenti vitának nagyon fontos jelentősége és értelme volt, volt eredménye. Éppen a mi módosító javaslataink benyújtásával és a kormánypártok általi elfogadásával ugyanis ebben a határozati javaslatban a „finnugor rokonság” kifejezést „finnugor nyelvrokonság” kifejezésre módosítottuk, és az Országgyűlés végül is deklarálta a nyelvrokonságot.

Nyilván egy országgyűlési bizottságnak és magának az Országgyűlésnek nem feladata és nem joga, hogy történeti, történelmi vagy tudományos kérdésekben döntsön, de azért mégis fontos ismernünk, hogy a tudományos kutatások jelenlegi állása szerint a finnugor népekkel való vér szerinti rokonságunk kizárható, a nyelvrokonságunk vagy létezett vagy nem – ez viták tárgyát képezi mind a mai napig –, viszont a turáni népekkel való vér szerinti kapcsolatunkat az elmúlt időkben egyre több tudományos antropológiai, genetikai vizsgálat is alátámasztotta. Úgy tűnik tehát, hogy a korábbi évszázadokban vagy évtizedekben meglévő kulturális hagyatékot most a tudomány is megerősíti, alátámasztja.

Szintén el kell mondani, hogy a finnugorizmus felemelkedése a tudományosság szintjére annak idején egyfajta történelmi, politikai szándékkal történt meg, amely mozgatórugóiba és az eredményébe most nem kívánok belemenni, hiszen nem ez a mostani határozati javaslatnak a célja, de egyúttal jelzem, hogy ez egyfajta negatív hatást gyakorolt a magyarországi turanizmus gondolatára. A két világháború között volt egy nagyszerű felívelő időszaka a turanizmusnak, de sajnos a szocialista évtizedekben ezek a kutatások, ez a gondolat elhalt, mígnem a rendszerváltozás után szépen, lassan, egyfajta búvópatakként megindulva mára komoly társadalmi, kulturális reneszánszá nötte ki magát.

A finnugor vitában – már csak ez az utolsó gondolat a finnugorizmushoz, és rátérek nemsokára a mi javaslatunkra – a Jobbiknak sikerült megnyernie a kormánypártok támogatását a módosító javaslataihoz, ami szerintem egy nagy siker volt, de ehhez a sikerhez hozzá kell tennünk, hogy ez a Jobbik számára egy öncsonkító kompromisszum volt. A parlamenti felszólalásomban is elmondtam, hogy a mi köreinkben vagy a mi támogatóink között és a tudomány jeles képviselőinek egy része számára is még a finnugor nyelvrokonság vállalása is tudománytalan. Ahogy mondtam, én nem akarok ebben dönteni, de mi akkor azért hoztuk meg mégis a magunk számára sok szempontból öncsonkítónak vagy önsorsrontónak nevezhető kompromisszumot, mert azt az ígéretet kaptuk ott, és abban a kompromisszumban kezdtünk megnyugodni, amely a kormánypárti képviselők nem egy tagjától érkezett a parlamenti vitában, ez pedig az volt, hogy a finnugor nyelvrokonság mellett a Magyar Országgyűlés egy hasonló határozati javaslatban a turáni vér szerinti rokonságnak is megteremti a deklarálását.

Arra kérem a jelenlévő képviselőtársaimat és különösképpen a kormánypárti képviselőket – hiszen a számok törvénye alapján nyilvánvalóan rajtuk áll vagy bukik ennek a határozati javaslatnak a sikere –, hogy ne azt nézzék, hogy ki a betérjesztő. Talán nem is kellene előhoznom, de mégis az elmúlt időszak tapasztalatai miatt kénytelen vagyok megemlíteni, hogy nagyon sokszor tapasztaltuk azt, hogy a kormánypárti képviselők egy olyan határozati javaslatot, amellyel egyébként szívük szerint, tudásuk szerint vagy értékrendjük szerint egyetértettek, csak azért szavaztak le, mert nem a kormánypárt vagy nem a kormány volt az előterjesztő.

Arra kérem önöket, hogy a téma súlya és a téma fontossága miatt most ez ne legyen kizáró ok. Arra is kérném önöket, hogy ha mégsem sikerülne ez ügyben a támogatásukat megnyernem – bár ilyenre gondolni sem merek, hiszen ahogy mondtam, én ide igazából egy nagy közös ünnep reményével jöttem –, akkor viszont arra kérném önöket, hogy mindenképpen indokolják ezt meg, hogy a további ügykezelés számára támpontokat adjanak. Az biztos, hogy mi ezt a témát nem fogjuk veszni hagyni. Nyilvánvalóan nagyon jó lenne, ha az ellenkezők vagy az ellenoldal – ha lesz ilyen, bár bízom benne, hogy nem lesz – indokolná, hogy miért is utasítja el a mi határozati javaslatunkat.

Miért is kérjük a támogatásukat? Egyrészt jeleztem, hogy valahol ez egy szavahihetőségi próba is, hiszen a parlamenti vita során, a finnugor rokon nyelvű népek parlamenti vitája során a kormánypárti képviselők bizonyos értelemben ígéretet tettek arra, sőt a Külügyi bizottságban – ahol szintén vitattuk akkor a finnugorizmussal kapcsolatos javaslatot – a képviselők egyértelműen jelezték, hogy egy ilyen alternatív Jobbik-javaslatot is támogatni fognak. Azt gondolom tehát, hogy a szavahihetőségről is szól ez a mai döntés. Még egyszer mondom, történelmi kérdésekről nem jogunk és nem feladatunk dönteni, de ha már a finnugorizmussal kapcsolatban döntöttünk, ha már azzal a kéréssel kapcsolatban, ahol nyelvrokonságot deklaráltunk, hoztunk egy ilyen döntést, azt gondolom, hogy a legeggyértelműbb és a leginkább elvárható következetesség mondatja azt, hogy ebben az esetben is, amikor a tudomány és a kultúránk által ilyen mértékben megalapozott gondolatról van szó, célszerű egy hasonló döntést meghozni.

A finnugor vita kapcsán többször előkerült a diplomáciai dimenzió, mint a vitának egy támogató érve. Nagyon sokszor azzal érvelnek képviselők, hogy a tudományos kutatások támogató vagy éppen cáfoló elméleteitől függetlenül azért is fontos a finnugorista javaslatot támogatni, mert ez egy komoly diplomáciai siker azon államalkotó – vagy nem államalkotó, de finnugor – népek felé, akiket ez minden bizonnyal pozitív érzelmekkel tölt el. Én akkor sem tartottam ezt az érvet helyesnek, de ha már akkor előkerült, akkor engedjék meg, hogy én magam is előhozzam ugyanezt az érvet, a diplomáciai előnyöknek az érvét, már csak azért is, mert sokkal több turáni államalkotó nép van, mint finnugor, és sokkal nagyobb létszámú is a turáni népcsalád.

Hadd emeljek itt ki két országot, anélkül, hogy a többieket esetleg alulbecsülném. Az egyik Törökország, amely turáni népnek vallja magát, török testvéreink – ha szabad így mondanom –, akikkel komoly történelmi küzdelmeket vívtunk, de azért azt gondolom, hogy ez mára már egy más megvilágításba helyezhető, és kell is, hogy helyezzük. Törökország politikai, katonai és gazdasági súlya egészen káprázatos, és különösen elképesztő az elmúlt időszakban mutatott gazdasági fejlődése. Nem lennék meglepve, ha a BRICS-országok köre a közeljövőben Törökországgal bővülne, és akkor sem lennék meglepve, ha szeptemberben a Nemzetközi Olimpiai Bizottság úgy döntene, hogy a 2020-as olimpiát Törökország fogja rendezni. Ez csak néhány kis bonbon vagy momentum volt abból a szédületes fejlődésből, amit Törökország mutat, és azt gondolom, hogy ez a mai határozati javaslat a török nép, Törökország felé is egy kinyújtott kéz.

A másik ország pedig Azerbajdzsán, amelynek fejlődését, gazdasági, politikai súlyát szintén nem kell ecsetelnem. Gondoljanak csak arra az eurovíziós dalfesztiválra, amelyet nagyszerű erővel rendezett meg Azerbajdzsán; gondoljanak a hihetetlen mértékű nyersanyagbázisára, és gondoljanak arra, hogy könnyedén az ENSZ BT tagjává verekedte magát Azerbajdzsán, ami nekünk nem sikerült. Azt mondom tehát, hogy ezen országok felé mindenképpen egy nagyon komoly diplomáciai fegyver, egy nagyon komoly diplomáciai siker lenne egy ilyen határozati javaslat elfogadása. Ez minden bizonnyal az ottani politikai, kulturális és társadalmi körökben is pozitívan rezonálna, pozitív hatásokat váltana ki, a másik oldalról pedig azt gondolom, hogy egy ilyen határozati javaslatnak az elutasítása egyfajta diplomáciai sértésnek minősül.

Emlékszünk még mindannyian 2004. december 5-ére, amikor mi saját magunk az elszakított testvéreinkre nemet mondtunk. Nyilvánvalóan én nem voltam benne részes, meg itt sokan, mégis az akkori miniszterelnök bátorítására sajnos voltak, akik a határon túli magyarság állampolgárságára nemmel szavaztak. Nem akarom egy ilyen határozati javaslat esetleges elutasításnak a súlyát ehhez mérni, isten ments, de mégiscsak valamifajta hasonló dologról lenne szó: egy velünk minden bizonnyal vérrokonságban lévő népcsaládból rekeszteni ki saját magunkat, illetve tartanánk távol az ilyen jellegű kapcsolatokat.

Szintén a támogatás mellett szól az a társadalmi igény, amely megjelent az elmúlt időszakban. Céloztam arra, hogy a rendszerváltozás után megindult egy nagyon komoly reneszánsza a turán gondolatnak, a turanizmusnak, és azt gondolom, ha azt mondom, hogy Kurultaj, akkor ezzel mindent elmondtam. Számtalan országban és innen, Magyarországról is nagyon-nagyon sok ember látogatja most már ezt a hagyományörző fesztivált, amelynek nemzetközi súlyát is most már nem lehet túlhangsúlyozni. A hagyományörzés jelenléte a társadalomban egyre erősebb. Itt hadd emeljem ki külön Bíró Andrásnak a nevét, aki ebben a munkában, ebben a misszióban oroszlánrészt vállalt. Azt is jegyezzük meg, hogy ennek a Kurultajnak most már nem első alkalommal volt a fővédnöke Lezsák Sándor kormánypárti képviselő és az Országgyűlés alelnöke, ami nyilvánvalóan nemcsak azt mutatja, hogy Lezsák Sándor és a kormánypártok bizonyos képviselői részéről is komoly elköteleződés van ebbe az irányba, hanem azt is mutatja, hogy ez a kérdés a társadalomban túlnő a politikai kereteken. Itt nem arról van tehát szó, hogy a Jobbik szimpatizánsainak teszünk egy gesztust; itt arról van szó, hogy a magyar társadalom egy nagyon-nagyon széles, a Jobbikon bőven túlnövő társadalmi részét tudjuk ezzel a határozati javaslattal megnyerni.

Még egy dolgot hadd mondjak, és ne vegyék ezt ilyen túlzott patetikus gondolatsornak a részemről: abban talán mindannyian egyetértünk, hogy a nemzetünk szétdarabolt állapotban van. Egyrészt itt, a csonka országban vagyunk nagyon megosztottak, másrészt a történelem – Trianon és a párizsi szerződés révén – szétszabdalt bennünket a Kárpát-medencébe, valamint a különféle történelmi sorstragédiák és a legfrissebb gazdasági események miatt is egyre több magyar ember szóródott szét a világban; most már ez is százezres, félmillió nagyságrendű. Mindenképpen szükségünk van olyan üzenetekre és olyan gondolatokra, amelyek ezt a szétszabdalt, szétdarabolt és szétszéledt nemzetet képesek egységbe terelni.

Nem mondom azt, hogy egy ilyen határozati javaslat ezt a hatalmas feladatot képes elvégezni, de hogy ebbe az irányba mutat, és hogy ebben az irányban fontos lépés lehet, azt viszont mindenképpen állítom. Azért lássuk be, hogy a finnugorizmus gondolata, a finnugorizmushoz való tartozás egy ilyenfajta nemzetegyesítésnek a feladatára képtelen. Gondoljunk bele, abban a pillanatban, ha azt mondjuk, hogy Attila unokái vagyunk, azt gondolom, hogy határokon innen és túl és a tengeren túl is minden magyar szívét megdobogtatja, és minden magyar szívében pozitív érzéseket vált ki, nem beszélve arról, még egyszer mondom, hogy több százmillió ember pozitív visszajelzésére is számíthat egy ilyen gondolat. Ezért kérem én a bizottság tisztelt tagjainak a támogatását ehhez a határozati javaslathoz.

Zárásgondolatként még egy dolgot hadd jegyezzek meg a rövid távú célok szempontjából. Ez a határozati javaslat nem tartalmazza, de mindenképpen fontosnak tartanám, ha az Országgyűlés egy östörténeti intézet felállításával kapcsolatban konkrét lépéseket tudna tenni. Hol mondanám ezt el, ha nem a kulturális bizottság előtt?

Jó lenne végre ezt a kérdést megfelelő kezekbe adni, ennek a kérdésnek a megvizsgálását, eldöntését, nyelvészeti, antropológiai, régészeti, történeti, történettudományi, néprajzi, vallástörténeti és egyéb diszciplínák jeles tudósainak a kezébe adni, hogy ezt az östörténetünkkel kapcsolatos hosszú-hosszú anomáliát és tragédiát végre megszüntessük. Arra

kérem önöket, hogy miközben ezt a határozati javaslatot megszavazzák, ez a nagyon fontos cél is lebegjen a szemük előtt. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván hozzászólni. Novák képviselő úr, parancsoljon!

Hozzászólások

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak azért, hogy egy kis gondolkozási idő legyen itt a hirtelen szünet után, még mielőtt elnök úr lezárja a napirendi pontot. Méltatlan lenne azért, azt gondolom, ha senki sem szólna hozzá egy ilyen konstruktív javaslathoz. Amíg esetleg valaki szólásra emelkedik, hadd idézzem két fideszes képviselőtársukat az imént már említett finnugor ügyben folytatott vitából.

Köszegi Zoltán például azt mondta az Országgyűlés jegyzőkönyve szerint: „Abszolút konstruktív javaslatuk van a jobbikos képviselőknek; a mi oldalunkon szerintem meg kellene fontolni, végig kellene gondolni mindezt. Szerintem nincs értelme a vitának, mert nem az a vita, hogy most Finnországgal vagy a balti országokkal vagy a finnugor nyelvrokonsággal kellene hadakoznunk vagy vitatkozni – mindenki fontosnak tartja, hogy ezt a kapcsolatot erősítsük vagy építsük –, de közben arra is gondolnunk kell, hiszen a kormány ráadásul meg is hirdette a keleti nyitást, hogy akkor ezzel párhuzamosan gesztusokat gyakoroljunk a közép-ázsiai népek felé is. Úgy gondolom, hogy abszolút konstruktív a javaslat, érdemes megfontolni, és ennek alapján végiggondolni a továbbiakban, hogy milyen döntést hozunk.” – zárta szavait Köszegi Zoltán, a Fidesz képviselője.

Még ennél is tovább ment Boldog István, aki ugyanebben a vitában többek közt ezt mondta. Tőle is idézek néhány mondatot.

ELNÖK: Nomen est omen.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): „Az a helyzet, hogy hagyományörzőként igen-igen szégyellnem kellene magam a 4,5 éves kisfiam előtt, ha parlamenti képviselőként azt állítanám, hogy államalkotó finnugor nép vagyunk. Én nem ezt tanítom a gyermekemnek; a nagynak sem ezt tanítottam, a kicsinek sem. Még egyszer mondom: én támogatom, hogy a finnugor nyelvterületen élő népek vagy a finnugor nyelvrokonságban élő népek között mi ott legyünk, ápoljuk a barátságot, a gazdasági kapcsolatokat, mindent, de azért azt gondolom, hogy annak a történelemhamisításnak, ami megesett ezzel a nemzettel, véget kellene vetnünk. Mi, a Magyar Országgyűlés képviselői nem tehetjük meg, hogy ezt szentesítjük egy olyan szavazással, amely arról szól, hogy államalkotó finnugor nemzet vagyunk, vagy akár csak erre utalva is. Tegyük hozzá, kérem, hogy finnugor nyelvterület – én ezzel egyetértek, bár én is vitatkozom ezzel a nyelvrokonsággal, de ezt még el tudom fogadni –, de azt semmiképp nem tudom elfogadni, hogy mi államalkotó finnugor nép vagyunk. Nem ezt tanítom a fiamnak, nem ezt tanította nekem az apám, és reményeim szerint a fiam sem ezt fogja tanítani majd a gyermekének.” – többek között ezt mondta Boldog István. Most itt a lehetőség önök előtt is, hogy elmondják erről a véleményüket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e zárszót mondani.

VONA GÁBOR országgyűlési képviselő (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Mindent elmondtam, azt hiszem; ismételni nem szeretném önmagam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szavazzunk! Mielőtt szavazunk, azért azt szeretném elmondani a képviselőtársaimnak, hogy én messzemenőig egyetértek azzal, amit Vona képviselő úr mondott, hogy tudományos kérdéseket nem nekünk kell megvitatni. Ugyanezt elmondtam a finnugor előterjesztésnél is. Jó lenne, ha a tudomány szakmai kérdéseit a Parlament falain kívül tudnánk hagyni, azzal együtt, hogy Vona képviselő úr utalt arra, hogy ebből a szempontból nem szabad kettős mércével mérni; ezzel is egyetértek. Számos rendezetlen kérdés van előttünk.

Amikor államtitkár voltam, az egyik legintenzívebb kapcsolatot a török nagykövettel és a török partnerrel építettem ki. A magyar kulturális életben nagy ünnepnek számított, amikor a török szimfonikusok felléptek a Müpában, az egy gyönyörű szép este volt. Azt kell mondanom azonban képviselőtársaimnak – tudják, mindig kicsit reklámozom a cirkuszt is –, hogy nézzék meg a Cirkusz legújabb bemutatóját, múlt héten volt, vigyék el a gyerekeiket – hallottam, hogy képviselő úr ott volt –, mert fantasztikus mongol fellépői vannak a mostani cirkuszi produkciónak.

Azt gondolom tehát, hogy alapvetően azokkal a célokkal, hogy a törökökkel, mongolokkal és a többi államalkotó turáni néppel intenzív és jó kapcsolatokat ápoljunk, és ezt erősítsük, maximálisan *egyetértek*, mégis azt mondom – amit a finnugor kérdésnél is mondtam –, hogy tudományos kérdéseket ne itt vitassunk meg. Hogy ennek jó útja lesz-e egy új intézet felállítása vagy nem, ezt most végképp nem tudom eldönteni, hiszen az nem is képezi az előterjesztés tárgyát.

Szavazzunk! *(Novák Elő: Bocsánat, vitába szállnék elnök úrral.)* Tudom, hogy ön mindig vitába szállna velem, de a vitát már lezártam. *(Novák Előd: De nem az öné a zárszó. Van előterjesztői zárszó adott esetben; de utána kezd el vitát nyitni? Ez nem korrekt eljárás, elnök úr!)* Nem nyitottam vitát, hanem azt hiszem, hogy éppen hogy kifejezetten azt kívántam erősíteni, hogy milyen fontos ezekkel a népekkel való együttműködés és kapcsolattartás, tehát nem vitát nyitottam, hanem próbáltam elnökként néhány szót hozzátenni az elhangzottakhoz, és azt hiszem, hogy ez idáig jó hangnemben zajlott itt az ülés.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről

Szavazzunk! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki támogatja a javaslatnak ebben a formában történő tárgysorozatba-vételét. *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy 2 igen szavazattal és 15 tartózkodással a bizottság nem támogatta a tárgysorozatba-vételt. A napirendi pontot ezennel lezárom. Köszönöm szépen képviselőtársaim részvételét.

Egyebek

A 3. napirendi pontunk az „egyebek”. Ki kíván hozzászólni? Novák képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. A bizottság működésével kapcsolatban szeretnék javaslatot tenni.

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ez pedig az, hogy mindenki tartsa be a Házzsabályt, de legfőképp az elnök úr. Azt gondolom, hogy az elnöknek élen kellene járnia a Házzsabály betartásában, és néha – korábbi, sorozatos felszólalásaim, ügyrendi tiltakozásaim hatására – ön meg is tette, hogy ha érdemben hozzászól, akkor átadja a levezetést, ahogy azt kell, ahogy azt korrektebb bizottsági elnökök megteszik, ahogy azt egyébként a plenáris ülésen is kell. Ha

valaki hozzá akar szólni, akkor nem ő vezeti le az ülést, ilyen egyszerű; ön azonban most már odáig ment, hogy átveszi a zárszó lehetőségét is, tulajdonképpen teljesen visszaél a jogával.

Az a rossz kormányzati hozzáállás tehát, mely szerint az érdemi vitában nem vesznek részt, csak a zárszót elmondják, egyébként hozzá kell tennem, hogy gyáva is. Az érdemi vita elől való elmenekülés, és visszaélés azzal, hogy utána már nem szólhat senki, és ilyen értelemben sokszor csúsztatásokat, valótlanságokat is lehet mondani, ez eleve azt gondolom, hogy egy gyáva és rosszindulatú, rosszhiszemű joggyakorlás, visszaélés a zárszóval. Az azonban, hogy ön most már nemes egyszerűséggel átveszi még az előterjesztőtől is a zárszót, múltkor pedig nekem előterjesztőként nem is adott zárszóra lehetőséget, teljességgel elfogadhatatlan. Az a javaslata sem házszabályszerű, amit ilyenkor szokott tenni, hogy forduljak az ilyenkor hatáskörrel illetékes ügyrendi bizottsághoz...

ELNÖK: Most nem tettem javaslatot, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Most nem tette, de rendszeresen teszi. Talán most már utánanézett, és tudja, hogy nem fordulhatok oda; oda az Országgyűlés tisztségviselői fordulhatnak. Túl azon azonban, hogy most házszabályellenes javaslatot tett nekem többször, önnek elsősorban nem azzal kellene foglalkoznia, hogy engem utasítgasson erre-arra, hanem azzal kellene foglalkoznia, hogy önmaga betartsa a Házszabályt.

Az nem normális, hogy a vitában az előterjesztő kérésére sem szólnak hozzá; én is kértem erre önöket, de nem szóltak hozzá. Jogilag megtehetik, azt gondolom – még ha nem is korrekt –, hogy egy parlamenti frakcióvezető kérése ellenére nem indokolják az elutasítás okait, megtehetik, de egyet nem tehetnek meg, hogy miután a zárszó is elhangzott, elnök úr, duplán házszabálysértő módon, eleve érdemben hozzászól, a levezető elnöki tisztség átadása nélkül. Persze értem, hogy kellemetlen lenne, hiszen egyetlen alelnöke sincs jelen az ülésen, de attól még ez nem házszabályszerű. Pláne – ami duplán jogsértő –, hogy úgy szól hozzá a zárszó után, hogy utána nem ad lehetőséget viszonzválaszra senkinek, ráadásul nem egy n+1-edik hozzászólásáról volt szó, hanem a napirendi pontban az elsőként megszólaló, kormánypárti képviselőként megfogalmazott véleményével kapcsolatban kívántam ellenérveket megfogalmazni. Így azt gondolom, hogy mondhatjuk, hogy ez alkotmányosértő is. Formai okok miatt semmisített már meg Alkotmánybíróság – még akkor, amikor országgyűlési képviselő fordulhatott Alkotmánybírósághoz, most már ezt nem tehetjük meg az új alaptörvény szerint – jogszabályt eljárási okok miatt, amikor megkerülték az érdemi vitát akár zárószavazás előtti módosító javaslatokkal. Önök rendszeresen ezt teszik, illetve leginkább ön, elnök úr; bár örülnék, ha most kormánypárti képviselők is hozzászólnának, hogy asszisztálnak-e ehhez a törvényt sértés-sorozathoz, amit elnök úr elkövet, a Házszabály és az Országgyűlésről szóló törvény rendelkezéseit megsértve.

Azt gondolom tehát, hogy semmisített már meg az Alkotmánybíróság törvényt is ilyen okok miatt, tehát érezzük ennek a súlyát, még ha most ezt Alkotmánybírósággal nem is tudjuk kimondatni, hogy önök például most tulajdonképpen jogsértő módon szavazták le vita nélkül, pedig a vitához hozzá kívántam volna szólni, és erre nem adtak lehetőséget, hogy reagáljak a fideszes, egyébként házszabálysértő hozzászólásra.

Azt gondolom tehát, hogy érezzék át ennek a súlyát, és szólaljanak meg önök is, kormánypárti képviselők, jelezzék, ha egyetértenek velem abban, hogy ezeket a házszabálysértéseket nem lehet tűrni. Megteheti ezt mindenki a maga hangnemében – azt gondolom, hogy én nagyon visszafogott voltam, önök lehetnek akár még visszafogottabbak –, de azt kérem, hogy jelezzék elnök úr felé, akár most itt, az ülésen, mert nem normális az, hogy ilyenfajta törvényt sértésekhez akár egy egyszerű országgyűlési képviselő is asszisztáljon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a hozzászólását, képviselő úr. Van-e más hozzászólás az „egyebekben”? *(Nincs jelentkező.)* A bizottsági ülést ezennel berekesztem. A plenáris ülésre képviselőtársaimnak jó munkát kívánok! Köszönöm szépen a megtisztelő részvételüket.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 45 perc)

L. Simon László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Várszegi Krisztina